

Lieta C-409/22**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar
Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2022. gada 21. jūnijs

Iesniedzējtiesa:*Apelativen sad Sofia* (Sofijas apelācijas tiesa, Bulgārija)**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2022. gada 9. jūnijs

Prasītājs pirmās instances tiesvedībā:

UA

Atbildētāja pirmās instances tiesvedībā:*EUROBANK BULGARIA AD***Pamatlietas priekšmets**

Apelācijas sūdzība apelācijas instances tiesā par pirmās instances tiesas spriedumu, ar kuru apmierināta prasība pret banku un kurā tai tika piespriests samaksāt 1) 982 000 EUR kā summu, kas izriet no neautorizētiem maksājumu darījumiem ar bankas konta atlikumu, 2) 1182,40 EUR kā atlīdzību par mantisko kaitējumu, kas radies vainojamas līgumsaistību neizpildes rezultātā, un 3) 74 521 EUR kā likumiskos nokavējuma procentus.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Lūgums saskaņā ar LESD 267. pantu interpretēt Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 19. punktu, lasot to kopā ar tās 59. panta 1. punktu un 4. panta 23. punktu.

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai pilnvara, uz kuras pamata pilnvarnieks maksātāja vārdā, veicot maksājuma uzdevumu, rīkojas ar aktīviem, ir uzskatāma par maksājumu

instrumentu [Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EEK] 4. panta 23. punkta izpratnē?

2) Vai *apostille*, ko kompetentā ārvalsts iestāde pievienojusi saskaņā ar 1961. gada Hāgas konvenciju par ārvalstu publisko dokumentu legalizācijas prasības atcelšanu, ir daļa no maksājumu instrumenta un maksājumu darījuma autentificēšanas procedūras direktīvas 4. panta 19. punkta, lasot to kopā ar tās 59. panta [1. punktu], izpratnē?

3) Ja maksājumu instruments (arī tāds, kas trešai personai dod tiesības rīkoties maksātāja vārdā) formāli (ārēji) ir pareizs, vai valsts tiesa var uzskatīt, ka maksājumu darījums ir autorizēts, t.i., ka maksātājs ir piekritis tā veikšanai?

Starptautisko tiesību normas

Konvencija par ārvalstu publisko dokumentu legalizācijas prasības atcelšanu (parakstīta Hāgā 1961. gada 5. oktobrī) – tās 2. pants.

Savienības tiesību normas un judikatūra

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK (turpmāk tekstā – “Direktīva”) – tās 1. un 60. apsvērums, 4. panta 19. un 23. punkts, 54., 59. un 86. pants.

Tiesas spriedums, 2021. gada 2. septembris, *CRCAM*, C-337/20, EU:C:2021:671.

Valsts tiesību normas

Grazhdanski protsesualen kodeks [Civilprocesa kodekss] – tā 591. panta 1. punkts un 596. pants

Zakon za zadalzheniata i dogovorite [Likums par saistībām un līgumiem] (turpmāk tekstā – “ZZD”) – tā 75. pants, 79. panta 1. punkts, 82. un 86. pants

“75. pants. [..]

(2) Parādnieks tiek atbrīvots, ja viņš ir labticīgi izpildījis saistību pret personu, kurai, pamatojoties uz nepārprotamiem apstākļiem, šķietami ir tiesības saņemt izpildījumu. [..].”

2009. gada *Zakon za platezhnite usluzhi i platezhnite sistemi* [Likums par maksājumu pakalpojumiem un maksājumu sistēmām] (atcelts no 2018. gada

6. marta, tomēr piemērojams šajā lietā) – 51. panta 1. un 2. punkts, 56. panta 1. un 2. punkts, 57. un 58. pants

“57. pants. (1) Neautorizēta maksājumu darījuma gadījumā maksājumu pakalpojumu sniedzējs nekavējoties atlīdzina maksātājam neautorizētā maksājumu darījuma summu un, ja nepieciešams, atjauno maksātāja maksājumu kontu tādā stāvoklī, kādā tas bija pirms neautorizētā maksājumu darījuma veikšanas”

Targovski zakon [Komerclikums] – tā 422. panta 3. punkts

Īss faktu un tiesvedības izklāsts

- 1 2017. gada 22. novembrī UA (prasītājs pirmās instances tiesvedībā, turpmāk tekstā – “prasītājs”) kā noguldītājs (uzdevuma devējs) un *Eurobank EFG Bulgaria AD* (atbildētāja pirmās instances tiesvedībā, turpmāk tekstā – “banka”) kā turētāja (uzdevumaņēmējs) Sofijā noslēdza norēķinu konta līgumu. Ar līgumu banka apņēmas atvērt un uzturēt prasītāja vārdā beztermiņa norēķinu kontu EUR valūtā, lai sniegtu viņam maksājumu pakalpojumus.
- 2 Saistībā ar saviem investīciju projektiem prasītājs pārskaitīja uz kontu kopumā 999 860 EUR.
- 3 2018. gada 6. februārī prasītājs devās uz banku, lai veiktu bankas darījumu ar sava konta atlikumu, taču bankas darbinieks viņu informēja, ka atlikums viņa kontā ir tikai 16 000 EUR.
- 4 Prasītājs norāda, ka tas viņu pārsteidza. Pēc paskaidrojuma pieprasīšanas darbinieks viņam esot izsniedzis bankas konta izrakstu par darījumiem laikā no konta atvēršanas 2017. gada 22. novembrī līdz 2018. gada 6. februārim.
- 5 No bankas konta izraksta prasītājs esot secinājis, ka viņam nezināma persona MK bez konta turētāja derīga pilnvarojuma, jo viņš šai personai neesot izsniedzis nekādu pilnvaru, ar sešiem atsevišķiem maksājuma uzdevumiem par kopējo summu 982 000 EUR ir izmantojusi konta atlikumu.
- 6 Bankas darbinieks paskaidroja prasītājam, ka šos vienaspusējos izmantošanas darījumus ir veicis MK, kurš bankā bija uzdevies par prasītāja pilnvarnieku un iesniedzis 2017. gada 1. decembra pilnvaru, ko bija apliecinājis Itālijas notārs (turpmāk tekstā – “notārs”).
- 7 Prasītājs norāda, ka viņam uzrādītājā “pilnvarā” nav pilnvarotāja paraksta, tāpēc viņš 1) 2018. gada 6. martā esot ziņojis bankai par savu līdzekļu nelikumīgu izmantošanu un pieprasījis atmaksāt attiecīgo summu, 2) 2018. gada 8. martā nosūtījis paziņojuma kopiju Bulgārijas Republikas Centrālajai bankai un 3) nosūtījis rakstveida pieprasījumu notāram.

- 8 Notārs viņam esot atbildējis, ka viņš nav ne sagatavojis, ne apliecinājis pilnvaru, ar kuru prasītājs būtu pilnvarojis MK, ka pilnvara noteikti ir “viltojums” un ka viņš par to ir informējis banku, atbildot uz tās 2018. gada 20. februāra pieprasījumu.
- 9 2019. gada 4. februārī prasītājs cēla prasību pret banku *Sofiyski gradski sad* (Sofijas pilsētas tiesa), un tā apmierināja šo prasību ar 2021. gada 13. maija spriedumu, piespriežot bankai atmaksāt prasītājam 982 000 EUR par neautorizētajiem maksājumu darījumiem, kā arī samaksāt viņam 1182,40 EUR kā atlīdzību par mantisko kaitējumu un 74 521 EUR kā procentus.
- 10 Viens no *Sofiyski gradski sad* sprieduma motīviem ir tāds, ka saskaņā ar spēkā esošajiem speciālajiem noteikumiem par bankas atbildību neautorizētu maksājumu darījumu gadījumā nav piemērojams vispārējais ZZZ 75. panta 2. punkta noteikums, un tāpēc attiecībā uz bankas atbildību nav nozīmes, vai tā ir veikusi maksājumu (izpildījusi uzdevumu), pamatojoties uz nepārprotamiem apstākļiem, kas apstiprina uzdevuma devēja tiesības. Par attiecīgiem neautorizētiem maksājumu darījumiem atbildību parasti uzņemas banka (atceltā Likuma par maksājumu pakalpojumiem un maksājumu sistēmām 57. pants), ja vien tās veiktās izpildes pamatā nav konta turētāja nodoms vai rupju neuzmanība; šādā gadījumā viņam netiek atmaksāta maksājumu darījuma summa neatkarīgi no tās apmēra. Šīs tiesas skatījumā banka nav apgalvojusi un nav pierādījusi šādu prasītāja rīcību, kas būtu bijusi par iemeslu attiecīgajiem darījumiem.
- 11 Banka pārsūdz *Sofiyski gradski sad* spriedumu iesniedzējtiesā.

Pamatlietas dalībnieku galvenie argumenti

- 12 Prasītājs apgalvo, ka bankas darbinieki ir rīkojušies neapdomīgi un rupji neuzmanīgi, ļaujot personai bez pārstāvības tiesībām rīkoties ar bankas kontā esošajiem līdzekļiem. Bankai esot iesniegta pilnvara, kas nebija ārēji atbilstoša un kuru nevajadzēja pieņemt kā atbilstošu pilnvarojumu, jo trūka būtiskas prasības, proti, “pilnvarotāja” “paraksta”, kas nozīmē, ka bankai vajadzēja atteikties veikt attiecīgos sešus bankas darījumus.
- 13 Banka atzīst, ka 2017. gada 22. novembrī prasītājs apmeklēja tās biroju. Sarunas laikā bankas darbinieks esot sapratis, ka prasītājs, rīkojoties ar atveramo norēķinu kontu, plāno izmantot pilnvarnieka pakalpojumus. Ņemot vērā paredzamos starptautiskos darījumus kontā un lai prasītājs varētu piekļūt konta darījumiem un uzraudzīt tos attālināti, viņam tika piedāvāta internetbanka, SMS paziņojumi un bankas karte, taču viņš no visiem trim piedāvājumiem atteicās.
- 14 Banka neapstrīd apgalvojumu par prasītāja kontā veiktajām bankas operācijām un norāda, ka viņa pilnvarnieks MK pirmo reizi apmeklēja tās biroju 2017. gada 15. decembrī. Toreiz MK bankas darbiniekam esot iesniedzis 2017. gada 1. decembra pilnvaras noraksta, kuru 2017. gada 5. decembrī bija apliecinājis Itālijas notārs, oriģinālu. Noraksta autentiskums bija apliecināts ar *apostille*, un

visus dokumentus no itāļu valodas bulgāru valodā bija iztulkojis zvērināts tulkotājs. Pilnvara bija konkrēta (nepārprotama) un pilnvarniekam deva tiesības rīkoties ar prasītāja konta atlikumu bankā.

- 15 Banka apgalvo, ka MK uzrādīja pilnvaras noraksta oriģinālu attiecīgajam bankas darbiniekam par katru maksājuma uzdevumu.
- 16 Banka nepiekrīt prasītāja apgalvojumam, ka viņš bija pārsteigts, kad 2018. gada 6. februārī tika informēts par strīdīgajiem naudas līdzekļu pārskaitījumiem, kas veikti ar pilnvarnieka starpniecību. Gluži pretēji – pēc tam, kad viņam tika uzrādīts viņa bankas konta izraksts, uz bankas darbinieka jautājumu par to, kas ir licis veikt pārskaitījumus no viņa konta, viņš esot atbildējis, ka to ir darījis viņa pilnvarnieks MK. Prasītājs esot mierīgi uztvēris viņam sniegto informāciju un mierīgi izlasījis notariāli apliecinātā pilnvaras noraksta oriģināla kopiju, ar kuru MK bija sevi identificējis.
- 17 Nedaudz vēlāk tajā pašā dienā prasītājs esot atgriezies bankas birojā, taču joprojām neesot informējis bankas darbiniekus par pārkāpumiem MK uzdotajos maksājumu darījumos, bet tikai esot vēlējies atsaukt pilnvaru, par ko pašrocīgi viņš bija uzrakstījis iesniegumu.
- 18 Tikai 2018. gada 20. februārī prasītājs esot mutiski paziņojis bankas darbiniekam par problēmu ar naudas līdzekļu pārskaitījumiem no sava norēķinu konta un 2018. gada 6. martā esot iesniedzis bankai rakstveida paziņojumu.
- 19 Banka atzīst, ka 2018. gada 20. februārī tā lūdza Itālijas notāram to informēt, vai 2017. gada 1. decembra pilnvara ir atbilstoši iesniegta un reģistrēta viņa reģistrā, vai pilnvaras notariāli apliecinātajai kopijai ir tāds pats juridiskais spēks kā pašai pilnvarai un vai šādu norakstu izgatavošana atbilst parastajai praksei, turklāt banka nosūtīja viņam tā ieskenētu kopiju. Notārs esot vienīgi atbildējis: “Pievienotais dokuments ir VILTOJUMS. Neizmantojiet to.”
- 20 2018. gada 27. februārī banka esot nosūtījusi rakstveida pieprasījumu Itālijas Republikas prokurora vietniekam, kurš ar savu parakstu ar *apostille* apliecināja strīdīgo notariāli apliecināto pilnvaras norakstu. Moncas prokuratūra esot apstiprinājusi, ka attiecīgā *apostille* ir pievienota 2017. gada 12. decembrī, t.i., tā esot oficiāli apstiprinājusi, ka “*apostille* uz pilnvaras noraksta ir derīga”.
- 21 Banka secina: 1) iesniegtais dokuments bija pilnvaras noraksts, nevis pati pilnvara, tāpēc tajā nebija pilnvarotāja paraksta; 2) Itālijas kompetentā iestāde ar *apostille* bija apstiprinājusi parakstu un zīmogu īstumu uz dokumentiem, apstiprinot pilnvaras noraksta notariālu apliecinājumu, t.i., dokumenta īstumu, tāpēc pilnvaras norakstu varēja izmantot Bulgārijā; 3) attiecīgie seši maksājumu darījumi tika veikti par labu tā dēvētajam “šķīetamajam kreditoram”, un saskaņā ar līguma Vispārīgo noteikumu un nosacījumu klauzulu, lasot to kopā ar ZZZ 75. panta 2. punktu, “banka nav atbildīga par summām, kas izmaksātas, un uzdevumiem, kas veikti, pamatojoties uz pilnvaru, ja tai nav rakstveidā paziņots par pilnvaras atsaukšanu un ja pirms paziņojuma saņemšanas tā labticīgi ir

izmaksājusi summu personai, kurai, pamatojoties uz nepārprotamiem apstākļiem, šķietami ir tiesības saņemt šo summu”.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 22 Iesniedzējtiesa uzskata, ka strīdā pamatlietā ir piemērojama Direktīva. Tās normatīvais mērķis ir maksājumu pakalpojumu iekšējā tirgus izveide. Saskaņā ar Direktīvas 1. un 60. apsvērumu, lai Kopienā nojauktu visas iekšējās robežas, veicinot preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīvu apriti, ir jāsaņem šā tirgus darbība.
- 23 Atbilstoši Tiesas 2021. gada 2. septembra sprieduma C-337/20 31. punktā izklāstītajiem apsvērumiem par Savienības tiesību pareizu piemērošanu, kuri ir saistoši valsts tiesām, “interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās formulējums, bet arī tās konteksts un mērķi, kas ir izvirzīti ar tiesisko regulējumu, kurā šī norma ir ietverta. Viens no Savienības tiesību normas interpretācijā vērā ņemamajiem apstākļiem var būt arī tās rašanās vēsture.”
- 24 Iesniedzējtiesa norāda, ka minētā sprieduma 41. punktā ir precizēts, ka saskaņā ar Direktīvas 2007/64 86. pantu, kura nosaukums ir “Pilnīga saskaņošana”, “neskarot [vairākas tajā uzskaitītās Direktīvas normas], ciktāl šajā direktīvā ir saskaņoti noteikumi, dalībvalstis nepatur spēkā un neievieš citus noteikumus kā vien tos, kas ir ietverti šajā direktīvā”. Šajā pašā sprieduma punktā tiek norādīts, ka “[n]eviens no šīs pašas direktīvas 58., 59. un 60. panta noteikumiem nav to noteikumu vidū, attiecībā uz kuriem 86. pantā dalībvalstīm ir piešķirta rīcības brīvība to īstenošanā.”
- 25 Minētā sprieduma 45. punktā ir norādīts, ka “[a]r Direktīvu 2007/64 izveidotā saskaņotā atbildības par neatļautiem vai nepareizi veiktiem darījumiem sistēma var pastāvēt vienlaikus ar konkurējošu valsts tiesībās paredzētu alternatīvu atbildības sistēmu, kas ir balstīta uz tiem pašiem faktiem un pamatiem, tikai tad, ja netiek kaitēts šādi saskaņotajai sistēmai un netiek apdraudēti šīs direktīvas mērķi un lietderīgā iedarbība.”
- 26 Saskaņā ar minētā sprieduma 67. punktu, “ja tas ir paredzēts atbilstošajās valsts tiesībās, maksājumu pakalpojumu sniedzējam var rasties atbildība par sekām, ko radījusi viņa nolaidība maksājuma darījuma izpildē, it īpaši, ja tas nav pārbaudījis, ka maksājumu pakalpojumu lietotājs patiešām ir atļāvis šo darījumu un ja šāda nolaidība ir radījusi kaitējumu [...] trešai personai [...]”.
- 27 ZZZ 75. panta 2. punkts ir reglamentēts tāds tiesību institūts kā izpildījums iespējamam kreditoram, saskaņā ar kuru parādnieks tiek atbrīvots, ja viņš ir labticīgi izpildījis saistību pret personu, kurai, pamatojoties uz nepārprotamiem apstākļiem, šķietami ir tiesības saņemt izpildījumu.
- 28 Ja Direktīvā paredzētos iemeslus, kas atbrīvo maksājumu pakalpojumu sniedzēju no atbildības neautorizēta maksājumu darījuma gadījumā, valsts tiesa interpretētu

tikai gramatiski un balstoties uz formulējumu, nevis teleoloģiski, loģiski un sistemātiski – t.i., ka maksātājam kaitējums, kas radies saistībā ar neautorizētiem maksājumu darījumiem, ir jārada krāpnieciski vai arī tīši vai aiz rupjas neuzmanības neizpildot vienu vai vairākus no saviem 56. pantā noteiktajiem pienākumiem –, varētu rasties situācijas, kad maksājumu pakalpojumu sniedzējs, lai gan rīkojas labticīgi (ar kārtīga komersanta rūpību), ir pilnībā atbildīgs par veikto neautorizēto maksājumu darījumu.

- 29 Šajā gadījumā, lai saņemtu atbrīvojumu no atbildības, maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir jāpierāda maksātāja vainas kvalificēta forma – maksātāja tīša (tostarp krāpnieciska) rīcība vai rupja neuzmanība.
- 30 Tomēr no judikatūras ir zināmi gadījumi, kad maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir rīkojies labticīgi (ievērojot kārtīga komersanta paaugstinātas rūpības pienākumu, kura izpildei viņš ir radījis visus zinātniskos, tehniskos, ierastos un labas komercprakses nosacījumus, lai nepieļautu kaitējumu), bet maksātājam ir nodarīts kaitējums, lai gan tas nav rīkojies atbilstoši kvalificētai vainas formai (tīši, aiz rupjas neuzmanības vai krāpnieciski).
- 31 Tieši šādos gadījumos maksājumu pakalpojumu sniedzējs būtu atbildīgs par neautorizētu maksājumu darījumu, ja tam neizdotos pierādīt maksātāja vainojamu, prettiesisku rīcību.
- 32 Rezultātā maksājumu pakalpojumu sniedzējam draudētu būtiski aktīvu zaudējumi, pat ja tas būtu rīkojies labticīgi, proti, veicis visus nepieciešamos pasākumus saskaņā ar tiesību aktu prasībām un labu komercpraksi.
- 33 Šajā saistībā maksājumu pakalpojumu sniedzēji, rīkojoties labticīgi, būtu ārkārtīgi piesardzīgi savā uzņēmējdarbībā, sniedzot maksājumu pakalpojumus pat visparastākajās situācijās. Tas izraisītu maksājumu procedūras aizkavēšanos vai atteikumu izpildīt tiešā debeta maksājumus vai maksājuma uzdevumus formāli (ārēji) pareizu maksājumu instrumentu gadījumā, kas būtu pretrunā Direktīvas mērķim veicināt pakalpojumu un kapitāla brīvu apriti.
- 34 Ņemot vērā Direktīvas 86. panta prasības, iesniedzējtiesai rodas jautājums, vai drīkst piemērot valsts tiesības, konkrēti, ZZD 75. panta 2. punkta noteikumu, ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir rīkojies labticīgi un tam iesniegtais maksājuma instruments formāli (ārēji) ir pareizs.
- 35 No iesniedzējtiesas starptautiskā tiesiskās palīdzības lūguma izriet, ka Itālijas tiesības ļauj notāriem apliecināt pilnvaru norakstus, kuri notāram ir jāapliecina ar parakstu, zīmogu un paziņojumu, tostarp oficiālu apliecinājuma paziņojumu (kam tiesai ir būtiska pierādījuma vērtība), ka noraksti atbilst oriģināla saturam (“atbilst oriģinālam”). Arī Bulgārijas tiesībās ir paredzēts šāds notariāls apliecinājums.
- 36 Banka apgalvo, ka pamatlietā iesniegtais dokuments (pilnvara) ir pilnvaras oriģināla noraksts ar pilnvarotāja, prasītāja, paraksta notariālu apliecinājumu, ko

izsniedzis kompetents Itālijas notārs, turklāt to, ka šis noraksts atbilst oriģinālam, ir apliecinājis šis notārs.

- 37 Šā notariāli apliecinātās pilnvaras oriģināla noraksta autentiskumu apstiprināja Itālijas Republikas kompetentā iestāde, proti, prokurora vietnieks, pievienojot *apostille* saskaņā ar 1961. gada Hāgas konvencijas par ārvalstu publisko dokumentu legalizācijas prasības atcelšanu noteikumiem.
- 38 Saskaņā ar Konvencijas 2. panta otro teikumu dokumenta autentiskuma apliecināšana ar *apostille* ietver paraksta autentiskumu un statusu, kādā rīkojies dokumenta parakstītājs.
- 39 Tieši izmantojot šo dokumentu (notariāli apliecinātas pilnvaras noraksta oriģināls ar *apostille*), persona, kas uzdevās par prasītāja pilnvarnieku, konta turētāja vārdā rīkojās par labu trešām personām.
- 40 Tā kā šī pilnvara dod pilnvarniekam tiesības rīkoties maksātāja vārdā, šo dokumentu varētu uzskatīt par “maksājumu instrumentu” Direktīvas 4. panta 23. punkta izpratnē, jo tas ir daļa no procedūras, ko maksājumu pakalpojumu lietotājs izmanto, lai dotu maksājuma uzdevumu.
- 41 Saskaņā ar Direktīvas 54. panta 1. punktu maksājumu darījums ir uzskatāms par autorizētu, ja tas ir veikts ar maksātāja piekrišanu, kuras saņemšanai ir nepieciešams pierādījums par maksājuma uzdevumā ietvertā gribas izteikuma autorību (tā dēvētais dokumenta formālais pierādījuma spēks). Tas ir saistīts ar konstatējumu par maksājumu darījuma autentifikāciju (procedūra, ar kuras palīdzību maksājumu pakalpojumu sniedzējs var pārbaudīt konkrēta maksājumu instrumenta izmantošanu, tostarp tā personalizētos drošības elementus). Saskaņā ar Direktīvas 59. pantu procesuālais pienākums pierādīt (pierādīšanas pienākums), ka maksājumu darījums ir autentificēts, gulstas uz maksājumu pakalpojumu sniedzēju.
- 42 Šajā saistībā, ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir autentificējis maksājumu instrumentu (strīdīgās pilnvaras, uz kuras pamata tika izmantots prasītāja konta atlikums, pareizība), būtu pierādīta maksātāja (kura vārdā rīkojas pilnvarnieks, tieši ietekmējot norēķinu konta turētāja juridisko sfēru) piekrišana un veiktie maksājumu darījumi būtu autorizēti Direktīvas 54. panta izpratnē.